

prøve at tage endnu en svingom med den del af elementet.

Så vil jeg høre ministeren, om han vil give mig ret i det, der nu også er konklusionen for SF: at der nok ikke er noget, der tyder på, at der er nogen trafikmiljømæssige gevinster ved forslaget. Det er i hvert fald ikke dokumenteret, så det element i argumentationen vil man lade falde. Jeg vil godt høre, om ministeren deler den opfattelse.

Der er jo i en række VVM-undersøgelser netop redegjort for, at det har en neutral effekt at lave sådanne centre, og det er selvfølgelig, fordi det tager meget lang tid, og der brændes meget brændstof af, hvis man skal have alle folk ind i bycentrene. Og det er jo grunden til, at man nu med den ene hånd vil lave bompenge og alle mulige andre reguleringer for at forhindre folk i at komme derind, og så er der altså en minister, der arbejder stik modsat med den anden. Det er et problem for befolkningen at gå ud og klare det pædagogisk.

Så vil jeg også godt høre ministeren vedrørende spørgsmålet om lokalplanerne: Nu var den socialdemokratiske ordfører oppe at svare, da jeg stillede spørgsmålet første gang – det var efter samtalen med ministeren – om det dækker ministerens opfattelse, at alle eksisterende lokalplaner kan fortsætte, også selv om der er nogle højere kvadratmetergrænser end dem, vi har i forslaget, som det ligger her. Det synes jeg er meget, meget væsentligt at få afklaret.

Og så vil jeg da sige, at møbelhandlerne f.eks. ikke hører til blandt dem, der bakkede op, da de var i udvalget. De så meget store problemer i, at de skulle placere møbelbutikkerne som angivet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Vi har valgt i forhold til detailhandelsudvalgets betænkning ikke at røre ved de eksisterende lokalplaner, men det betyder ikke, at de ikke er underkastet den »kvalitetskontrol«, der ligger i klageadgang og -behandling i Naturklagenævnet.

Det er ikke nok, at en kommune siger, et eller andet er hjemlet i en lokalplan. Den skal være så tilstrækkelig konkret og præcis, at den opfylder de almindelige krav i lovgivningen. Og som bekendt – og det ved hr. Langkilde som medlem af Naturklagenævnet – så er det til syvende og sidst Naturklagenævnet, der tager stilling til det, hvis man klager, og der vil selvfølgelig komme nogle principielle sager, som vil være retningsgivende for resten. Men lovgivningen som

sådan gør ingen indgreb i forhold til bestående lokalplaner.

Med hensyn til, hvordan det vil gå med planlægningen, så er de tidsterminer, som jeg tror vil være gældende, jo angivet. Jeg tror, at man mange steder vil bestræbe sig på hurtigt at komme over overgangsperioden, men det er jo noget, jeg ikke kan sige noget præcist om. Det er op til lokalsamfundet selv.

Det her er netop en mulighed for, at lokalsamfundet selv kan tage beslutning, og at det ikke alt sammen skal vendes på Christiansborg eller i ministeriet. Vi har givet dem værktøjerne, og det er det afgørende for regeringen, så de selv kan sørge for, at der bliver en afbalanceret planlægning, og ikke én beslutning i én kommune kommer til at ødelægge det for mennesker, der bor i en anden kommune – bare for at tage et eksempel.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er lidt svært at forstå præcis, hvad ministeren siger her. Han siger: Der er ikke nogen ændring med de krav, der er i den eksisterende lokalplan. Vi kan godt forestille os et varehus – 4.000 m² har det fået lov til at være: Hvis det nu går videre i systemet – hvis vi eventuelt vedtager det lovforslag, der ligger – vil det så kræve, at der skal yderligere begrundelse til, fordi der nu er kommet den her regel, sådan hørte jeg det nærmest, at man så skal argumentere langt bedre for, at det skal være så stort, eller kan det helt køre, som om der ikke var sket nogen lovændring? Det er fundamentalt vigtigt at vide.

Så har jeg også svært ved at forstå det, når ministeren siger, at vi vil sikre lokalsamfundet indflydelse. Vil det nu sige, at det, der står i loven, skal vi lægge lidt til side og sige: Kommunerne kan selv bestemme, hvad der er bycentre, og selv udpege områderne, og amterne skal bare fungere som et gummistempel? Det må være det, der ligger i, at det er det lokale samfund, at det er byrådet – det, der er tættest ved borgerne – der afgør det.

Eller er det ikke sådan – sådan har jeg forstået lovforslaget og ændringsforslaget, som det ligger – at det netop er amtsrådene, der nu går ind og definerer de her ting? Selvfølgelig efter en snak med kommunerne, men det er ikke kommunerne, der har fat i den lange ende. Det er det, jeg opfatter som hovedgrunden til kritikken netop fra Kommunernes Landsforening, at man fjerner det i lokalsamfundet, der er det aktive.